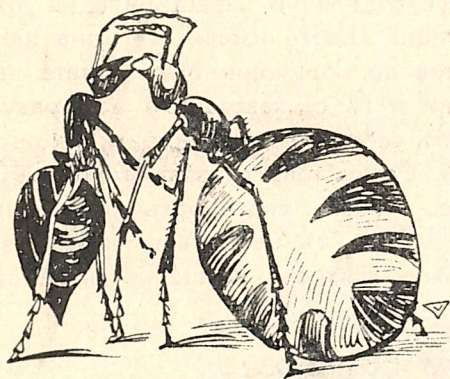

Всѣка нощъ, другитѣ мравки слизатъ въ складоветѣ и предаватъ събрания нектаръ на мравкитѣ — медоносачки. Отъ начало тѣзи мравки приличатъ на своитѣ сестри, но скоро, вследствие изобилната храна, задната частъ на тѣлото имъ започва да се подува и достига голѣмината на царевичено зърно. Сега тѣ съвсѣмъ загубватъ способността да се движатъ. Ако такава медоносачка падне отъ тавана, остава да лежи неподвижна.

Когато по-сетне сокътъ по шикалкитѣ намалѣе, понеже развитието на намиращитѣ се вътре гжсенички е завършено, мравкитѣ започватъ все по-рѣдко и по-рѣдко да слизатъ въ складовитѣ стаички. Сега тѣ се грижатъ само за себе си. А когато палящото тропическо слънце пресуши и последнитѣ оскѣдни хранителни извори и настѣпи гладъ, работничкитѣ слизатъ при своитѣ медоносачки, слагатъ устицата си до тѣзи на пълнитѣ съ

храна сестрици, милватъ ги съ пипалцата си и тѣ имъ пущатъ отъ събрания медъ. Отъ този събранъ медъ, работничкитѣ преживѣватъ до като трае глада. Когато се изчерпи всичкия медъ, медоносачкитѣ добиватъ нормалния си видъ, а заедно съ това и предишната си подвижност

Но днитѣ на криза минаватъ и медоносачкитѣ отново трѣбва да се заематъ съ своята скучна работа.

Понеже меда отъ медоносачкитѣ е добра храна за хората, мѣстнитѣ жители събиратъ тѣзи мравки. Меда се употребява суровъ или отъ него приготвяватъ едно медно питие, което продаватъ въ Мексико

Този особенъ родъ мравки, освенъ въ Южна-Америка, се срещатъ и въ Мексико и Австралия.

Сравнимъ ли странитѣ, въ които живѣятъ тѣзи мравки, ще видимъ, че тѣ сж сухи, съ слаби валежи. И само презъ време на малкото дъждове, тѣ намиратъ своята храна и я запазватъ, за да могатъ да преживѣятъ дългата суша.

Прев. П. Стамбулова.